

מסורת הש"ס

(6 נקמן פט:),

סמל התורה

תורה אור השלם

- והוציאנו את הנער אל פתח בית אביה וסקלתיך אנשי עירה באבנים ומותה בי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערתה ה'רע מקרבך; דברים כב כא
- ובת איש בהן בי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף; ויקרא כא ט

קסצרי רצנן, דמתני': **נשואה**.
בת כהן יאלה מכלל נשואה בת ישראל מחנק לשריפה אצל ארוסה דגזי בת ישראל בסקילה לא יאלה צבת כהן מכלל ארוסה בת ישראל: **ומדאפקיה רחמנא לארוסה**.

בת כהן מכלל נשואה בת כהן משריפה לסקילה ש"מ סקילה חמורה דעל כרחין ארוסה חמורה מנשואה שמחללת ומוזה בית אציה והכתוב החמיר עליה דהא נשואה בת ישראל צחנק שהיא קלה מכולן וארוסה בסקילה. לפוס ריהטא דסוגיא הכי מיפרשא כדפרישית ומיהו כי דייקת זה שפיר לא אשכחת קרא לרצנן מנא לכו דנשואה יאלה ולא ארוסה אלא משום דאית לכו סקילה חמורה הוא דקאמרי על כרחין לא יאלה ארוסה בת כהן מכלל ארוסה בת ישראל מסקילה לשריפה להקל ויש להקשות היכי ילפינן מהכא דסקילה חמורה הא איהי לא קמה לכו לרצנן אלא משום דקסצרי סקילה חמורה הלכך על כרחין האי מדאפקיה רחמנא לארוסה בת כהן בסקילה דנקט הכא לאו טעמא למילתייהו היא אלא יתובי מילתא בעלמא ועיקר טעמייהו מדניתנה למגדף ולעודד עבודת כוכבי' הוא ודקשא' לך אדרבה שריפה חמורה שכן ניתנה לצת כהן ומאי חומרא שכן מחללת את אציה הכי מתרצה לה כדמתרצינא לקמן גזי מכה אצוי ואמו אפ"ה פושט ידו בעיקר עדיף והאי דקאמר דקסצרי רצנן נשואה יאלה לשריפה כו' על כרחין נקט ליה דלא תימא מדיאלא ארוסה בת כהן מארוסה בת ישראל מסקילה לשריפה ש"מ שריפה חמורה וה"ק לעולם סקילה חמורה דפושט ידו בעיקר עדיף וגזי בת כהן דאחשבה לשריפה לאו לגזי סקילה אחשבה אלא לגזי חנק אחשבה דנשוא' היא דיאלא ולא ארוסה והאי מדאפקיה רחמנא כו' אורח דזריס הוא וגראה צעיי דלא גרסינן לה: **דלחמרן**. שכן פושט ידו בעיקר: **איזה כח מרובה**. כלומר אי זה עון חמור: **מדיחי עיר הנדחת בסקילה**. בצלו הן הנחנקין (לקמן דף פט:) יליף טעמא ומדמדיח בסקילה ונידחין בסייף ש"מ סקילה חמורה: מכה אצוי ואמו צחנק דכתיב ציה (שמות כא) יומת סתמא וקיימא לן (לקמן דף נב:) כל מיתה האמורה בתורה סתם אינו אלא חנק: **הוקש כבודס לכבוד המקום**. נאמר כאן (שמות ט) כבד את אצין ונאמר להלן (משלי א) כבד את ה' מהויך: על כרחין ארוסה חמורה מנשואה שרעה לשמים ולצריזות ולעלמה שפוגמת כבודה ומשפחתה ואיכא קלון טפי מנשואה שכבר נפגמה ומדאפקה רחמנא

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין ג.

קסבר**י רבנן נשואה יצאה כו'.** פ"ה דעיקר טעמא דאפ"ה פושט ידו בעיקר עדיף וכן משמע צפ' הנשרפין (לקמן דף עט:) דתנן אמרו לו אילו לא היתה סקילה חמורה לא ניתנה למגדף ולעודד עבודת כוכבים וא"ת סייף יוכיח שניתן לאנשי עיר הנדחת שריפה חמורה ידיהם בעיקר ואפ"ה שריפה חמורה ממנו כדמוכח צשמעתמא וי"ל דסייף יש לו חומרא אחריתי עמו שממונו אצד ושקולין שניהם כסקילה ואע"ג דאמרין בסמוך אדרבה סייף חמור מסקילה שכן ניתן לאנשי עיר הנדחת ומאי חומרא שכן ממונו אצד דמשמע שזה גורם לו שהוא חמור כיון שיש צו חומרא זו התם היינו טעמא דאכתי לא ידעינן דסייף קל ואית לן למימר מסבא דכיון דיש צו חומרא זו דממונו אצד מיתתו נמי חמורה אצל כיון דידעינן דסייף קל איכא למימר שזה גורם לו שניתן לפושט יד בעיקר משום חומרא דאיכא צהדיה דממונו אצד:

סקילא **חמורה מחנק.** ה"ה דהמ"ל מק"ו משריפה או מסייף דחמורין מחנק וסקילה חמורה מהן דכה"ג קאמר לקמן לר"ש: **אדרבה** חנק חמור שכן ניתן למכה אביו. ומינה סקילה נמי ניתנה למקלל אצוי ואמו דהוקש כצודק לכבוד המקום ועוד וכי מפני שהוקש יהא חמור מכבוד המקום עצמו ועוד דכתיב' הרגל (צ"ק דף כה.) אמר ק"ו לשכינה י"ד יוס וי"ל דלא קאמר שיהא חמור מסקילה אלא כלומר חמור כסקילה שכן הוקש: **נאמר אביה בסקילה כו'.** תימנה אע"ג דמסבא סייף חמור אחי' ג"ש ומפיך ליה ואס כן לעיל נמי דמסבא סקילה חמורה משריפה כדפ"ה דפושט ידו בעיקר עדיף אומאי לא אחי גזירה שוה ומפקא מסבא וינמא אחת ארוסה ואחת נשואה יאלה לשריפה דמה אציה האמור בסקילה צלארוסה אף אציה האמור צשריפה צארוסה:

מה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן מחללת את אביה אדרבה סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודת כוכבים ומאי חומרא שכן פושט ידו בעיקר רבי שמעון לשעמיה דאמר אחת ארוסה ואחת נשואה יצאה לשרפה ומדאפקיה רחמנא לארוסה בת כהן מכלל ארוסה בת ישראל מסקילה לשריפה ש"מ שריפה חמורה משריפה שריפה חמורה מחנק שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שריפה חמורה מסייף שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן ממונם אבד אמרת וכי איזה כח מרובה או כח הנידח היו

מכלל מות יומת הנואף (ויקרא ט) דהיינו חנק דאף ארוסה היתה צכלל אשת רעהו (שם) ואפקה צהדיא לסקילה דכתיב (דברים כב) כי תהיה נערה צתולה מאורסה וגו' ש"מ סקילה חמורה. ואי קשיא לך למה לי להדורי צתר טעמא צכולה דתהיו סקילה חמורה מינייהו מכיון דאשכח סקילה חמורה משריפה ולקמן יליף שריפה חמורה מסייף ממילא ידעינן דסקילה חמורה מסייף תריץ משום דלקמן לא קיימא לן שריפה חמורה מסייף אלא מגזירה שוה מסקילה דאשכחן זה דחמיר מסייף הלכך מיציעי ליה לזהדורי אטעמא דחמורה סקילה מסייף: **נאמר אציה בסקילה**. צנערה המאורסה לזנות צית אציה (דברים כב): **ונאמר אציה צשריפה**. צבת כהן את אציה היא מחללת (ויקרא כא): **סקילה חמורה מסייף**. כדיליף טעמא לעיל ממדיחין ונידחין: **מדאפקיה לנשואה דצם כהן**. סתמא כתיב ארוסה ונשואה משמע ורצנן הוא דמפקי ארוסה מההיא כלל וצבקי לה צמילתא דכין ישראלית בסקילה משום דאית לכו סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף ונשואה מיהת אפקה קרא מדין נשואה ישראלית מחנק לשריפה אלמא שריפה חמורה ואע"ג דמאי לאיתויי צגזירה שוה דאציה אציה כדאייתיה לסייף ניחא לאיתויי מגופה : ר"ש **לנעמיה**. לקמן (ע"ב) יליף מקרא דכתיב צת כהן סתמא (ויקרא כא):

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי